

ת"פ 15928/07/15 - מדינת ישראל נגד מחמד ורידאת - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 15928-07-15 מדינת ישראל נ'

ורידאת

בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו

11 ספטמבר 2016

תיק קשור בקשר מעצרים

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שירה רוג ועו"ד הדס הוס טודרוס

נגד

הנאשם

מחמד ורידאת - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד ליאור כהן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, המייחס לו בשני אישומים שונים, עבירות של קבלת נכסים שהושגו בפשע וגניבת רכב, עבירות לפי סעיפים 411 ו- 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. מעובדות האישום הראשון עולה כי בין התאריכים 02.07.15 שעה 22:30 לבין 03.07.15 שעה 04:00 התפרצו אחרים לבית המתלוננת בבאר שבע בכך שפתחו את דלת מרתף הבית, אשר הייתה סגורה אך לא נעולה, נכנסו פנימה וגנבו מהשולחן שבפינת האוכל רכוש וציוד אישי לרבות מפתחות של רכב מסוג סקודה השייך למתלוננת השנייה. מיד לאחר מכן קיבל הנאשם את מפתחות הרכב אף שידע שאלו הושגו בפשע.
- מעובדות האישום השני עולה כי סמוך לאחר המתואר באישום הראשון גנב הנאשם את רכבה של המתלוננת השנייה בכך שפתח את הרכב באמצעות אותם מפתחות, הניע אותו ונסע עם הרכב לכוון שטחי הרשות הפלסטינית, עד שנעצר סמוך לשעה 04:39 על ידי שוטרים באזור "סנסנה".
3. בין הצדדים לא הושגה הסכמה עונשית.
4. המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם אחד לשני האישומים שינוע בין עונש של 12 ל- 24 חודשי מאסר. המאשימה עתרה לעונש של 12 חודשי מאסר.

עמוד 1

המאשימה טענה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של הגנה על רכוש, פרטיותו וביטחונו של אדם. המאשימה הוסיפה כי עבירות הרכוש מצריכות ענישה מרתיעה שכן מדובר בעבירות שהן קלות לביצוע וקשות לתפיסה. המאשימה טענה כי מדובר בשיתוף פעולה עברייני שכן הנאשם ידע להיות במקום ובזמן, כדי לקבל את מפתחות הרכב שנגנבו, לגנוב את הרכב ולהסיעו לכיוון המחסום על מנת להעבירו לשטחי הרשות הפלסטינית.

5. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש במקרה דנן צריך לנוע בין עונש של מאסר מותנה לעונש של 12 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש של מאסר מותנה וצו של"צ.

לעניין העבירות בהן הורשע הנאשם טען ב"כ הנאשם כי מדובר במי שהתבקש להעביר כסף לשטחי הרשות הפלסטינית. ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, ולעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן ולפגיעה האפשרית של עונש מאסר, אף בריצוי בעבודות שירות, על שיקומו של הנאשם.

6. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 22, רווק, נעדר עבר פלילי עובד בחברת ניקיון מזה כשנה, סיים 11 שנות לימוד ונשר מספסל הלימודים על מנת לעזור בפרנסת המשפחה. לעניין העבירה מסר הנאשם כי בשל הלחץ הכלכלי בו היה נתון לרבות דרישות כספיות מצד משפחת ארוסתו הסכים לבצע את המתואר בכתב האישום. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל דפוסי התנהגות אימפולסיביים ובלתי בשלים, מקיים קשרים עם גורמים שוליים ומתקשה בקבלת החלטות ראויים במצבי לחץ. יחד עם האמור, התרשם שירות המבחן כי לא גובשו אצל הנאשם ערכים עברייניים וכי עצם ההליך הפלילי המתנהל כנגדו מהווה עבורו גורם מרתיע להישנות התנהגות עבריינית. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם ער לבעייתיות שבמעשיו וכי כיום הוא נתמך על ידי משפחתו. שירות המבחן המליץ שלא להשית על הנאשם עונש של מאסר לרבות לריצוי בעבודות שירות ולהטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה וצו של"צ.

7. הנאשם אמר את דברו. הנאשם מסר כי הוא מודה ומצטער על מעשיו.

דין

8. בהתאם לסעיף 40ג' (א) לחוק העונשין סבורני כי בשל סמיכות הזמנים והקשר ההדוק בין האישומים יש לקבוע מתחם עונש אחד כולל לשני האישומים ולגזור עונש אחד כולל לכלל העבירות. סבורני כי מתחם

העונש ההולם צריך לנוע בין עונש של ששה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כפי שיפורט להלן.

9. בית המשפט העליון התייחס לא אחת לצורך בענישה מרתיעה בעבירת גניבת רכב, בשל העובדה כי אלו הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" הפוגעים לא רק במי שרכבו נגנב אלא בציבור בכללותו.

לעניין זה ראו דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין, בע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית** (פורסם בנבו):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור... כמעט שהפכה לעשר מכות. היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים ופגיעתה רעה, כלכלית ואנושית. המעט שבידי בימ"ש זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

10. בענייננו מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה מבוטלת וזאת בשים לב לטיב ולשווי הרכוש שנגנב כמו גם לרקע שקדם להגעת מפתחות הרכב לידי הנאשם. כזכור, הנאשם היה מודע לכך שמפתחות הרכב הושגו בפשע. כן יש לתת את הדעת לקלות היחסית בביצוע ולקושי הקיים בתפיסת המבצעים של עבירות אלו; לפוטנציאל ההתלקחות הקיים באירועים כגון אלו ולעוגמת הנפש הנגרמת למתלוננים.

11. הפסיקה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם היא מגוונת ותלויה בנסיבות ה"עושה" לרבות עברו הפלילי וגילו ובנסיבות ה"מעשה" לרבות האופן שבו בוצעו העבירות, טיבו ושווי של הרכוש שנגנב; מידת התחכום ורמת שיתוף הפעולה בין הגורמים העברייניים השונים בביצוע העבירות. ניתן לומר כי הענישה במקרים דומים נעה בין מספר חודשי מאסר ל- 12 חודשי מאסר ואף מעבר לכך בנסיבות חמורות יותר.

12. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מצאתי לתת משקל לפגיעה בתחושת הביטחון והפרטיות; לנזק שנגרם בגניבת הרכב ולנזק שצפוי היה להיגרם לו היה הרכב מגיע בסופו של יום לשטחי הרשות הפלשתינאית; לתכנון שקדם לביצוע העבירות ולעובדה כי הנאשם שיתף פעולה עם אחרים בכדי להעביר רכב שאותו גנב אל שטחי הרשות הפלשתינאית. מאידך גיסא, נתתי משקל לעובדה כי בסופו של יום הרכב נתפס בטרם הועבר אל שטחי הרשות, מה שמפחית ממידת הפגיעה בקניין.

13. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש אותו קבעתי ובתוך המתחם מצאתי להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם (מתחת לגיל 21 בעת ביצוע העבירות); בפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו; בנסיבותיו האישיות-המשפחתיות המורכבות של הנאשם; בהודאתו של הנאשם ובחיסכון בזמן שיפוטי; בלקיחת האחריות והבעת החרטה על מעשיו וכן בעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

14. לא למותר לציין כי נתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן אם כי לא מצאתי לקבל את המלצתו. לא למותר להדגיש כי המלצת שירות המבחן כשמה כן היא, המלצה. במקרה המתאים שמורה לבית המשפט האפשרות ואולי אף החובה, לסטות מהמלצה של שירות מבחן, עם כל חשיבותו של מוסד זה, באשר ההמלצה, מטבע הדברים, מתמקדת בנאשם ובשיקומו.

חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הפסיקה המחמירה והצורך בענישה מרתיעה מחייבים במקרה דנן נקיטת יד קשה מזו אשר הומלצה על ידי שירות המבחן. לענין זה ראו ע"פ 5128/97 **עלה מנסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו):

"העבירות מן הסוג הזה הינן בבחינת רעה חולה שפגיעתן היום-יומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת. על פי הנתונים הידועים לכול, התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדאיגים. אין זאת אלא, שהקלות הרבה שבה ניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאתר את המעורבים ולהביאם לדין - מעודד עבריינים לשלוח ידם בעבריינות הזאת למען תאוות בצע".

יחד עם האמור, ואף כי ראוי היה לגזור על הנאשם עונשים חמורים יותר ממה שמצאתי להשית עליו במקרה דנן, מצאתי, מטעמי שיקום, שלא למצות עם הנאשם את הדין.

15. לאור כל האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את כל השיקולים לחומרא ולקולא, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת ממונה הנאשם יבצע את עבודות השירות במתנ"ס מזכרת בתיה, משך 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום, החל מיום 18.09.16.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם הממונה על עבודות השירות ונפקות העדר שיתוף הפעולה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 4 חודשים מהיום.

ה. פיצוי בסך 1,500 ₪ לכל אחת משתי המתלוננות (אציין כי לטעמי העבירה שבאישום הראשון נוגעת גם למתלוננת אורנה). הפיצויים ישולמו תוך 3 חודשים מהיום. כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

לבקשת ב"כ הנאשם שנמסרה עם מתן גזר הדין, המזכירות מתבקשת לקזז את הקנס והפיצויים מהפקדה שהפקיד הנאשם במסגרת מ"ת 15957-07-15. יתרת ההפקדה תושב לנאשם, ככל שאין מניעה. היה וקיימת מניעה לביצוע הקיזוז, הקנס והפיצויים ישולמו במועדים שפורטו לעיל.

העתק ישלח לממונה על עבודות השירות. תשומת לב הממונה כי מועד לתחילת ביצוע העבודות שונה מזה אשר צוין בחוות הדעת. על ב"כ הנאשם ליצור קשר עם הממונה ולעדכן אודות מועד תחילת ריצוי עבודות השירות.

טלפון נייד שנתפס בתיק - יושב לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ח' אלול תשע"ו, 11/09/2016 במעמד הנוכחים.

ד"ר יובל ליבדרו, שופט

הוקלד על ידי ליאורה כהן